

kan sige, at naar en Institution af denne Art foranlediger Kommunen væsentlig Gæne og Udgifter, saa er der nogen Grund til, at den vederlægges derfor, selv om der ikke staar en Person, der kan beskattes. Den ærede Forslagsstiller vil erindre, at det er et Synspunkt, jeg har vedfærdt mig lige fra 1882—83, da vi forhandlede den mellemkommunale Bestaatning. Jeg tror da, at man nærmest bør gaa den Vej, man er gaaet i Norge, hvor Bestaatningsreglerne ere ordnede henholdsvis for By- og Landkommunerne, men jeg skal erkende, at der ogsaa er andre Veje at gaa. Jeg vil ikke binde mig til det, som det ærede Medlem har foreslaaet, men jeg vil sige, at der her er budt noget, som det vel er værdt at forhandle om. Jeg vil sige, hvorledes jeg helst vilde opfatte det, nemlig som en Skat paa Bedriften lignet paa Indtægten, altsaa ikke som en Næringsstat i gammel Forstand, der hviler paa Næringen, uanset hvad den giver, ligesom Hartforskskatten i Kommunerne paa Landet, men vel en Næringsstat i moderne Forstand, der hviler paa Næringen i det Forhold, hvori Næringen giver Indtægt paa vedkommende Sted; man undgaar derved at beskatte ubetinget gennem Personen. Derjom man indfører en Bestaatning paa Bedriften, og man knytter den sammen med den personlige Skat, saaledes som det er gjort i det Forslag, der her foreligger, saa vil det være klart, at ligger der en Næring, der giver en Indtægt af 20—30,000 Kr. paa Frederiksberg, og der vedkommende i København, og han der driver Børsforretninger eller andre Forretninger, han har Tab af, svarer han ingen Skat paa Frederiksberg. Efter det af mig anthede vil han komme til at svare Skat i Forhold til den Indtægt, han har i Kommunen, hvor Næringen ligger. Jeg har vedfærdt mig det tidligere, at man kan gaa til noget i den Retning. Jeg ønsker som sagt ikke at udtale mig for specielt om det. Lige over for Staten vil det Synspunkt ogsaa til en vis Grad kunne være berettiget, at hvor Staten har en Bedrift, der volber en Kommune Udgifter, kan man til en vis Grad kræve, at der skal vederlægges Kommunen derfor gennem et Skattebidrag. Det svarer for Resten paa mange Punkter. Jeg tror altsaa ikke, man kan affatte et Forslag, som det her er færdigt,

men at Spørgsmaalet i det hele trænger til nærmere Overvejelse. Jeg skal med det samme sige, at for saa vidt man kan acceptere den Tanke, jeg her har udtalt, forekommer det mig, at den maaste ogsaa kunne blive frugtbringende med Hensyn til Bestaatningen i den Kommune, hvor vedkommende ikke bor. Forholdet er jo ikke sjernt fra det, som foreslaas i disse Paragraffer.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, som jeg antager tilstrækkelig have angivet Hovedsynspunkterne for Lovforslaget. Med Hensyn til Enkelthederne kunde jeg have meget at bemærke, det følger af sig selv; men jeg tror ikke, at der for Tiden er Lejlighed til at komme ind derpaa. Jeg kan jo godt nøjes med at tage et almindeligt Forbehold over for Forslagets Enkeltheder.

Formanden (Høgsbro): Da der er indtegnet 6 Talere, vil det ikke være muligt at bringe Sagen til Ende i dette Møde. Jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne om denne Sag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Balg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Forbedring af Fæstes- og Lejehusmænds Aar.

Formanden (Høgsbro): Dette og de følgende Balg er begæret foretaget efter Forholdsalsvalgmaaden af de samme Medlemmer, som have begæret det ved tidligere Balg. Der er anmeldt for mig 3 Grupper af Medlemmer, 2 Grupper hver paa 36 Medlemmer og en tredje Gruppe paa 25. Ifølge Meddelelse til mig sammensættes Udvalget saaledes: Af den ene Gruppe indsættes Leth, B. Christensen, Gelzer og Møhr, af den anden Gruppe: Dusen, A. Sørensen, L. Pedersen og Clausen samt af den tredje Gruppe; Scheel, Andersen (Odense Amts 2den Valgfres) og D. Scavenius.